

[Viggo Starcke.]

og udenrigsminister fremsatte forslag til beslutning, idet også dette skal underkastes 2 behandlinger og er til sidste behandling i dag. Det af det radikale venstre fremsatte forslag er derimod et forslag til lov, som skal underkastes 3 behandlinger, og det er kun nået til anden behandling i dag, således at man efter folketingets forretningsorden — hvis ikke noget uventet sker — ikke vil være i stand til at få en afstemning, som tilkendegiver tingets stilling til en folkeafstemning; man risikerer, at det radikale venstres lovforslag enten bliver forkastet ved anden behandling, eller at det overgår til tredje behandling, og at denne tredje behandling vil finde sted på et tidspunkt, da den egentlige afgørelse er truffet her i tinget, nemlig afgørelsen om regeringens forslag.

Det er derfor, vi har valgt at stille vort ændringsforslag til den højtærede stats- og udenrigsministers forslag, og efter at det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har taget sit forslag tilbage til fordel for dette ændringsforslag, vil jeg anbefale tingets medlemmer at stemme for dette ændringsforslag.

Om selve den sag, som forslaget omhandler, er de fleste argumenter for og imod fremført i deres helhed. Der er dog en ting af betydning, som jeg ønsker at gøre opmærksom på, og det er, at hvis Tyskland nu får en hær, må man håbe, at Tyskland bliver et land med en hær og ikke — som tidligere — en hær med et land. Tidligere var Tyskland en militaristisk stat, hvor hæren havde en dominerende afgørelse, hvorimod et demokratisk land må være et land, hvor de demokratiske instanser har den fulde afgørelse over hæren. Der er i denne forbindelse et moment, som ikke har været draget frem tidligere, og det er, at hvis Tyskland går til en genoprustning, vil den hær af unge mænd, der skal bygges op, bestå af mænd af en aldersklasse, som i gennemsnit, dengang krigen udbrød i 1939, var 2 år gamle, og som derfor kun har oplevet den mørke side og de bitre erfaringer af nazismen. Dette kan i høj grad være med til at præge Tysklands stilling i fremtiden og giver håb om, at de erfaringer, Tyskland har haft, vil tale til fordel for et demokrati i Tyskland og for et samarbejde med andre demokratier.

Hvis det, således som visse ting tyder på, skulle ske, at det ændringsforslag, vi har stillet til det af stats- og udenrigsministeren fremsatte forslag til beslutning, skulle blive forkastet, vil jeg derefter anbefale, at man stemmer for det af den højtærede stats- og udenrigsminister stillede forslag. Jeg vil gøre det af den grund, at der foreligger en helt ny situation i Europas politik, en situation, hvor Tyskland ikke er et samlet Tyskland, men et delt rige, hvor Tyskland ikke skal være en isoleret aggressiv magt, men skal være en demokratisk magt indenfor en stor samlet demokratisk pakt, og hvor Tyskland kun vil være en stat mellem 15 stater, hvor Tyskland ikke fuldstændig vil kunne føre sin egen politik eller dominere de andre 14 staters politik.

Hvis der havde bestået en samling af demokratierne på begge sider af Atlanterhavet før den første verdenskrig, er det sandsynligt, at den første verdenskrig ikke var kommet. Hvis der havde bestået en demokratisk samling af staterne på begge sider af Atlanterhavet før den anden verdenskrig, er det sandsynligt, at den anden verdenskrig ikke var kommet. Det er et af de få lyspunkter i verdenssituationen i dag, at denne samling af de demokratiske stater på begge sider af Atlanterhavet er en kendsgerning.

Det er i denne store demokratiske familie, at Vesttyskland efter ratifikationen skal træde ind. Man kan bedømme chancerne forskelligt for demokratiets vækst og udvikling i Vesttyskland; men ingen kan bestride, at der i det tyske folk ligesom i andre folk er anlæg både til frihed og til tvang, både til kultur og til aggressiv magt. Efter mit skøn er der ingen tvivl om, at hvis man deklarerer Tyskland, sætter et andenklasses stempel på hele folket i fremtiden, således som man egentlig gjorde det efter den første verdenskrig, så risikerer man at få samme følge, nemlig den, at demokratiet vil visne og hadfølelsen og revancefølelsen og aggressiviteten vokse, hvorimod et Tyskland, der kommer ind i den demokratiske familie, vil have de størst mulige chancer for, at demokratiet vil vokse og styrkes og blive den ledende magt.

Jeg har ved mange tidligere lejligheder gjort det synspunkt gældende, at hvis Tyskland tiltræder Den nordatlantiske Traktat og derigennem opnår demokratiske ret-